

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda

w sprawie z powództwa D. W.

przeciwko Urzędowi Komunikacji Elektronicznej w W.

o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne, o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę, odszkodowanie z tytułu dyskryminacji, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 lipca 2016 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt VII Pa (...),

1) odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej punktu 2 zaskarżonego wyroku,

2) przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w W., po rozpoznaniu sprawy z powództwa D.W. przeciwko Urzędowi Komunikacji Elektronicznej o uznanie za bezskuteczne wypowiedzenia umowy o pracę, odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę i odszkodowanie z tytułu dyskryminacji, na skutek apelacji wniesionej przez powódkę od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 sierpnia 2011 r., wyrokiem z dnia 13 grudnia 2013 r.: 1) oddalił apelację w zakresie powództwa o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę i odszkodowanie z tytułu

dyskryminacji; 2) odrzucił apelację w pozostałym zakresie; 3) zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Powódka D. W. wniosła do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 13 grudnia 2013 r., zaskarżając ten wyrok w całości.

Odpis wymienionego wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powódki w dniu 4 lutego 2014 r., natomiast skargę kasacyjną nadano w urzędzie pocztowym w dniu 3 kwietnia 2014 r.

Oceniając możliwość przyjęcia skargi kasacyjnej powódki, Sąd Najwyższy uznał jej niedopuszczalność w części, w jakiej odnosi się ona do zawartego zaskarżonym wyroku z dnia 13 grudnia 2013 r. postanowienia w przedmiocie odrzucenia apelacji (pkt 2 wyroku).

Sąd Najwyższy zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie strona, Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka może wnieść skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Zatem skarga kasacyjna może być wniesiona jedynie od wyroku oraz od postanowień taksatywnie wymienionych w powołanym przepisie (w przedmiocie odrzucenia pozwu lub umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie). Kwestionowane w ocenianej skardze kasacyjnej rozstrzygnięcie (odrzućcie apelacji w pozostałym zakresie) nie mieści się zaś katalogu orzeczeń, od których może być wniesiona skarga kasacyjna. Nie ma przy tym znaczenia okoliczność, że rozstrzygnięcie to znalazło się w wyroku. Taki sposób jego usytuowania jest bowiem możliwy. Nie powoduje jednak ani zmiany charakteru orzeczenia, ani też sposobu jego zaskarżenia. W przedmiocie odrzucenia apelacji Sąd drugiej instancji wydaje postanowienie (art. 373 k.p.c. w związku z art. 354 k.p.c.). Takie postanowienie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, innym niż wymienione art. 398¹ § 1 k.p.c., wobec czego może zostać zaskarżone jedynie zażaleniem, o którym mowa w art. 394¹ § 2 k.p.c., skoro zgodnie z treścią tego przepisu, w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji

kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Termin do wniesienia zażalenia jest jednak tygodniowy i liczy się od doręczenia stronie postanowienia (art. 394 § 2 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Co już wyżej zostało podniesione, skarga kasacyjna powódki została natomiast złożona w przedostatnim dniu do wniesienia tego środka zaskarżenia (3 kwietnia 2014 r.). Abstrahując zatem od tego, że nie może ona dotyczyć postanowienia w przedmiocie odrzucenia apelacji, gdyż orzeczenie to nie zostało wymienione w art. 398¹ § 1 k.p.c., należy też przyjąć, że gdyby nawet traktować ją w tej części jako zażalenie, to ten środek zaskarżenia został wniesiony z ewidentnym przekroczeniem ustawowego terminu. Postanowienie zawarte w wyroku Sąd drugiej instancji zostało bowiem doręczone pełnomocnikowi powódki w dniu 4 lutego 2014 r., w związku z czym termin do wniesienia zażalenia na to orzeczenie upłynął w dniu 11 lutego 2014 r.

Oznacza to, że skarga kasacyjna w zakresie, w jakim dotyczy orzeczenia zawartego w pkt 2 zaskarżonego wyroku, podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. W pozostałym zakresie skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c.